

VTIP MĚSÍCE ☺ VTIP MĚSÍCE ☺ VTIP MĚSÍCE

Ministerstvo varuje: Otáčení listů v kalendáři způsobuje Vánoce.

CHOZENÍ PO VODĚ

Katolík, presbyterián a baptista sedí v rybářském člunu a chytají ryby. Katolíkovi dojdou červi, a tak se rozhodne, že si dojde na břeh pro zásoby. Vystoupí z člunu, po vodě přejde na břeh a pak se zase jdouce po vodě vrátí zpátky. Baptistovi můžou oči vypadnout a říká si: „Ten ale musí mít silnou víru, že dokáže jít po vodě.“ Za chvilku to ještě udělá presbyterián, opět jde po vodě. Baptista nemůže uvěřit svým očím a celý nesvůj zjišťuje, že i jemu za chvilku dojde návada a bude muset na břeh. Hodnou chvíli se celý nervózní přesvědčuje, že i on má přece silnou víru jako katolík a presbyterián, a tak se nakonec přece jen odváží a vystoupí z člunu. Okamžitě však zmizí pod hladinou. Katolík se otočí na presbyteriána a říká: „Zdá se, že bratr neví, kde jsou ve vodě kameny!“

Katolík, protestant, muslim a žid spolu při večeři diskutují. Katolík: "Mám takové jmění, že se chystám koupit Citibank!" Protestant: "Já jsem tak bohatý, že si koupím General Motors!" Muslim: "Já jsem pohádkově bohatý princ a hodlám koupit Microsoft!" Potom se všichni obrátí na žida. Ten si míchá kafe, opatrně položí lžičku na stůl, upije trochu, podívá se na všechny a ledabyle prohodí: "Já ale nic z toho neprodávám!"

Zemřel bohatý žid. Notář čte poslední vůli: „A Karlovi, kterému jsem slíbil, že si na něj vzpomenu v závěti, posílám srdečný pozdrav.“

Eskymácká moudrost: Nikdy nejez žlutý sních.

Říká Pepa: "Budeme mít pěkné Vánoce - dám ženě tisíčovku, ta ji dá babičce, ta zase dědečkovi a ten ji dá mně. Já ji potom vrátím sousedovi, od kterého jsem si ji vypůjčil a jsme všichni spokojeni!"

Redakční rada: P. Dominik OFM, Pavla Františka Ženišková, Karel František Ženišek, Milan Ludvík Kučera, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz) **NEPRODEJNÉ!**

Vánoční a Novoroční speciální PF 2012 Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ

TERCIÁŘSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

Pokojné, Boží blízkostí a Láskou naplněné dny Vánočních svátků a požehnaný nový rok 2012

PROSBY O MODLITBU:

Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“

Za politiky a za ty, kdo vládnou.

Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.

Za Boží požehnání pro naše nové sestry terciářky Janu Anežku a Marii Františku.

Za manžele Zdeňka a Dášu Frundlovy a jejich rodinu, za Boží požehnání a pomoc.

Za naše novice manžele Kolafovy a Libuši Schödlbauerovou - za Boží požehnání a Dary Ducha Svatého.

Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za sestru Libušku Světlíkovou.

Za požehnané prožití Vánočních svátků a milostiplný nový rok 2012

SLAVÍME

NAROZENINY:

20. 01. s. Dana Terezie Šedivá – Přejeme hodně Božího požehnání k životnímu jubileu!

PROFESE:

20. 01.1992 s. Blažena Klečatská Dr.
20. 01.1992 br. Milan Ludvík Kučera
20. 01.1992 s. Ludmila Marie Františka Kučerová

JMENINY:

23. 01. br. Zdeněk
Přejeme hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie Matky Boží!

Naše setkání v roce 2012 (předběžně)

19. 01., 16. 02., 15. 03., 19. 04., 17. 05., 21. 06, 20. 09., 18. 10., 15. 11., 20. 12.

Plzeňští novicové SFRŽ putovali do Říma spolu s poutním zájezdem Národní rady SFRŽ v rámci jubilejního roku narození Sv. Anežky.

„Na cestách se uměl František bez ustání a nenápadně se modlit. Přemáhala-li ho přítomnost Boha všemohoucího, nechal jít druhy napřed, zůstal pozadu a oddal se rozjímání nových vnuknutí. Nemohl-li se od lidí vzdálit, udělal si z pláště malou celu, aby zachoval usebranost mysli a zakryl vnitřní vzrušení. Neměl-li plášť zakryl obličej rukávy svého oděvu, aby nebeská mana nebyla zneuctěna. A nemohl-li ani to učinit, uměl obrátit obratně pozornost přítomných osob na jakýkoliv předmět, jen aby nepozorovali, že u něho prodává božský Miláček duše jeho. A když všechny tyto prostředky selhaly, zasvětil své nitro v tichou svatyni a pokořil se v Boha, nikdy neulevoval svému duševnímu vzrušení výkřiky, povzdechy, hlubokým dýcháním nebo rozčilenými pohyby. ... Sv. Bonaventura o tom praví: "Naučil se všechen čas moudře rozdělovat, že polovici věnoval záslužné práci bližnímu, druhou polovinu klidnému rozjímání. Vyhledával osamělé a tiché místo. Nevyléčitelnou silou ho vábilo Greccio, cela u Kortóny, Carceri, Satiaro a Laverna." (Mons.Dr Hilarrin Felder OFM Cap., Ideály sv. Františka Serafinského)

A právě tam začínala listopadová pouť do Říma, které se účastnili i tři novicové z Plzně, jak ji popisuje na svých stránkách Zpravodaj Národní rady SFRŽ – br. Luboš Kolafa:

Zastávka první: La Verna

Luboš: Mlha a drobný déšť. Sychravo. Mystika naplněná zimou a nevlídností vtiskla místu Františkova samotářského pobytu hluboké poznání moci Ducha Božího, který Františka nesl strastmi samoty. **Věra:** La Verna v mlze a dešti na mě zapůsobila jako ostrý start, při kterém jsem zůstala stát na místě.....Sv. František se mi zdál nedostížně úžasný, nepochopitelný...

Zastávka druhá: basilika sv. Antonína v Padově:

Luboš: Co mne však nejvíce dojalo, byli lidé, kteří pospíchali ze starobylých uliček Padovy, aby nezmeškali mši od 6,00 hodin ráno. Lidé na Antonína nezapomněli.

Věra: Mše v bazilice v Padově - italská – byla zajímavá atmosférou i lidmi (na to že bylo pondělí brzy ráno jich tu bylo hodně). Potom jsme měli my svojí - českou.

Zastávka třetí: Assisi, Porciunkula, San Domiano, Kláštery Františkánů

Luboš: Assisi je zázrak lidské oduševnělosti a úcty k předkům. Po celá staletí nepotřebovali lidé nic na svém městě měnit, snad jen občas přistavěli patro, aby byli blíže k bratrovi Slunci. Boží síla Ducha a úcta k františkánství. Vidět Assisi a jeho duchovní místa znamená: nechat se proměnit. Nikdo se z těchto míst nevrátí stejný, ať to ví nebo netuší, každý je obdarován kvůli modlitbám církve.

Věra: Porciunkula na mě zapůsobila nezapomenutelně – malý domeček, dodatečně ozdobený a obklopený krásnou stavbou. Malý, ale přitom vlastně větší, než velké a honosné katedrály. Jakoby tam byl sv. František s námi. A sv. Klára zase v San Damiánu. Na svazích mezi Assisy a San Damiánem sklízeli olivy.....

Zastávka čtvrtá: Římská pouť po čtyřech basilikách

Luboš: Není větších skvostů vyrostlých z lidské snahy uctít Boha nežli jsou Římské baziliky. A přece jsem je nejvíce vnímal před vystavenou eucharistií, která je Kristova, stejná jako u nás doma.

Věra: Ani jsem si dřív tolik neuvědomovala, jak nádherné budovy lidi postavili pro oslavu Boha. Opravdu impozantní nádhera. V duchu jsem ale pořád měla na mysli ten malý domeček – Porciunkulu.

Zastávka pátá: Řím historický

Luboš: Více nežli památek, jsem si všímal současných obyvatel Říma. Klidní, slušní, zdvořilí, ochotní a to i v nepředstavitelně přeplněném metru. Nikde naše stále přítomná česká našťvanost.

Věra: Už si pomalu zvykám na tu velikost staveb – a že jich tu je! Jen námátkou – běloskvoucí památník Viktora Emanuela II v odpoledním jasu slunce, Forum Romanum a Koloseum při stmívání a Fontána di Trevi v nočním osvětlení obklopená ze všech stran turisty i místními. Tady to žije.

Zastávka šestá: Orvieto

Luboš: Místo Božího zázraku, jež pomohl lidem k víře v přítomnost živého Krista v Eucharistii. Odvaha postavit na oslavu zázraku pruhovanou baziliku přitahuje turisty dodnes.

Věra: Středověké městečko s krásnou bazilikou na náměstí, spousta křivolakých uliček a domy s dvorky, nebo to spíš byla malá atria, s řadami sloupů a s všudypřítomnými oleandry. Moc se mi tu líbil starý tmavý kostel sv. Andrey, do kterého okny padaly sluneční paprsky.

Po návratu do Čech

A v Praze, když jsme ráno šli na mši do kostela sv. Ludmily, pan farář ráno četl záznam burcující promluvy papežského legáta kardinála Joachima Meisnera z oslav narození sv. Anežky. Tím uzavřel naši pouť k výročí Anežky České do Říma. Z vitráží oken kostela na nás shlíželi sv. František, sv. Antonín, sv. Anežka a další a další. I Čechové si váží Boha a jeho svatých. Církev je přítomna v Římě i v Čechách